

תאור ראש הפלוגה המקובצת

אומר זרובבל ארבל: הגעתי למשק ביום ו', בשעה 11. היינו 40 איש. היה זה מבצע של מחלקה — לא היתה דרושה חטיבה כדי לעזור לחברינו במקום. חברינו קיבלו אותנו במשק, שמו במחסן את החפצים והאוכל שהבאנו עמנו. אנחנו התרכזנו בבנין בלתי־גמור, שעה שחברינו הלכו לדאוג לנו לשיכון.

בצהרים הלכנו לאכול בחדר־האוכל. לא נתנו להכנס. התפתח חוה התכתשות קלה, בה הוכח כמה מחברינו. אנחנו הפעלנו את שיטת ההבלגה מן הימים ההם. לולא כן, היינו באים מצוידים בצורה אחרת. לרוב חברינו יש נסיון בסכסוכי־גבול עוד מימי המנדט, ולו הפעילו את נסיונם בקפ"פ היו התוצאות שונות.

אחרי הצהרים, בהעדר, התנפלו על חברינו במחסן וזרקום החוצה. אותה שעה הבאתי למשק תפצים ועוד כמה חברים, שלא הגיעו איתנו בבוקר. השומרים הופיעו נגדנו. צעקנו וזיהינו את עצמנו כיהודים. למרות זאת ירו יריה באויר, התנפלו עלינו וניסו לעצרו.

למחרת בבוקר, כשניגשנו לאכול בחדר־האוכל, התפתח קרב רציני. התנפלו במטילי ברזל ובספסלים על החברים שחדרו פנימה, ועל האחרים שנשארו בחוץ. אותה שעה הגיעו דברים מקיסריה, שגם עליהם התנפלו. היו לנו 11 פצועים.

מוסף אליעזר שדה, חבר מזכירות יד־חנה של הקיבוץ המאוחד: בשבת בבוקר התפרצו לחדרי 10 בחורים וצעקו: "היכן אליעזר! נגמור אתו!" לאשרי נמצאה בחדר רק אשתו. כשניסינו להיכנס לחדר האוכל הוכינו. אנשי סנה איימו אפילו על תברתנו שיחנקו את הינוקתה בת 4 החודשים!

תאור צב' בטורי, חבר מזכירות הרוב

באחת האספות איים עלינו בני מהרשק שיגרשו אותנו בכוחו של הקבוץ המאוחד. ארבעים האיש שבאו ביום ו' היו כנראה כוח זה.

הם לא באו למחנה־קיץ. היה מורגש שהם מתכוננים לפעולה רצינית. הם תפסו שלושה בנינים ורצו לכבוש את חדר־האוכל. החבר שעבד במחסן ביקש אותם, אחרי שסיים את עבודתו, לצאת מן המקום כדי שיוכל לסגור. הם לא הסכימו לזאת, והיינו צריכים לפנות אותם.

בערב ניסו לפרוץ לחדר־האוכל. כמה מהם חדרו, אך לא היו מכות רציניות. אחרי זה הביאו עוד קבוצה של 30 איש. השומר־רים ביקשו מהם מראש שלא יסתובבו במשק אחרי שקיעת החמה, כיון שהגבול כה קרוב. הם לא צייתו להוראה זו. הקבוצה שבאה לא זיהתה את עצמה, והשומר ירה יריה באויר. בכל זאת זאת הגיעה קבוצה זו לחבריה. קראנו למשטרה, וזו נתנה הוראה שלא יכנסו לבניני המשק. הם הסכימו לכך והמשטרה הסתלקה.

בבוקר הופיעה מכונית משאי ועליה עוד 30 איש. יצאנו לקראתם כדי למנוע את כניסתם למשק. באותו רגע, לפי מיטב הטקטיקה הצבאית, פרצו האנשים שהיו במשק בריצה ובשרשרת אל חדר־האוכל, מווינים במקלות. חלק מהם התפרץ דרך החלון. התפתח קרב רציני. אנשים נפצעו משני הצדדים, אם כי בצד שלהם יותר. אנחנו התגברנו עליהם, ואלה שנכנסו דרך החלון הוצאו דרך החלון. אחר כך נודע לנו שהכינו מראש מר פאה בנבעת חיים. אולם כל האנשים עזבו את המקום על רגליהם. קראנו למשטרה, שהופיעה אחרי שהכל נגמר.

מי אנשם בתיגרה?

אחרי הקרב נחיים אנשי הפלוגה המקובצת של הקיבוץ המאוחד, בני משקים מכל כנפי הארץ, ליד הבית הבלתי גמור שתפסו במשק. למעלה, שתי תמונות שצולמו בשעת ההתכתשות הראשונה ליד חדר־האוכל. בתמונה העליונה נראים חברי הקיבוץ המאוחד בנסותם להיכנס לחדר־האוכל. הראשון מימין הוא זרובבל ארבל, לשעבר יד ימינו של יגאל אלון, ממעוז. בתמונה השנייה נראית רחל טוביאזל, ממעגן ימיאל, הנאחזת במעקה כשאנשי המקום מניסים לסחבה משם.